

Recent, Hanna Novosad, Ministrul Educației de la Kiev, a declarat că până în 2023 [toate școlile românești din Ucraina vor trece la predarea în limba de stat.](#)

Excepție ar face doar disciplina limba și literatura română. Excepție ar face doar disciplina limba și literatura română, care ar rămâne să se predea – cum altfel? – în limba maternă. Efectele vor fi devastatoare pentru comunitățile de români din țara vecină. Știrea integrală este disponibilă [AICI](#). Va dispărea în câțiva ani o bucată neștiută de Românie. Noi urmărim de la distanță acest genocid identitar. Cu detașarea cu care privim – fără să mișcăm un deget – un om zbătându-se între viață și moarte pe stradă, chiar sub ochii noștri, scrie

<https://bunatate.ro>

, preluat de Romanian Global News.

Dar ce înseamnă să fii profesor român în Ucraina?

Explică Anuța Dan din Apșa de Mijloc, Transcarpatia:

„A fi dascăl într-o școală românească dintr-un sat sută la sută românesc, dar într-o țară care ne-a adoptat cândva fără să ne întrebe, înseamnă a duce zi de zi o luptă cu sistemul, cu timpul, cu nepăsarea, cu frica de a fi asimilați. O luptă cu noi înșine, ca să putem merge mai departe prin viață, prin ani, ca oameni credincioși, ca români. Este o muncă zilnică la straja păstrării graiului, a tradițiilor străbunilor noștri. Dascălii noștri sunt o punte între trecutul și viitorul nostru aici, acasă la noi. Căci noi aici suntem la noi acasă. O legătură între străbuni și viitoarele generații.

Nu este deloc ușor să fii învățător la sat, dar merită. La sat este izvorul neamului. Acolo se

Anuța Dan, profesor român în Ucraina: NU LAS PE NIMENI SĂ-MI BATJOCOREASCĂ LIMBA ROMÂNĂ!

Scris de Maramureșul Istoric, Transcarpatia/Ucraina
Marți, 08 Octombrie 2019

---

păstrează adevărata amintire a rădăcinilor noastre. Or, dacă nu ne cunoaștem rădăcinile, trecutul, nu avem ce căuta în viitor. Pentru elevii de la sat am un îndemn: rămâneți cât mai aproape de rădăcini, ca să le ajutați să se transforme în copaci puternici, care vor înflori în timp și vor da rod. Iar părinții să le transmită copiilor dorința de a fi ei înșiși cele mai frumoase flori ale neamului, continuatorii celor grație cărora mai existăm aici ca popor.

Pentru mine, limba română este Patria mea. Aici nu-mi spune nimeni că nu-s la mine acasă, sau că nu am loc, sau că nu am voie să stau. Această Patrie nu mi-o poate lua nimeni. Mi-a dat-o mama mea. Nu las pe nimeni să mi-o ia sau s-o batjocorească. Și o transmit cu mult drag copiilor și nepoților, ca zestrea cea mai de preț.

E grea viața și fiecare își găsește rostul lui în ea. Mulți români au plecat la muncă în alte țări. Un sfat pentru ei: să nu uite cine sunt și acest lucru să-l cultive urmașilor în orice colțișor al lumii s-ar afla."

Text publicat în Revista [Cuvinte către tineri](#) , a Mănăstirii Putna